

anerkjendt, og der er vist Ingen, som vil nægte det, at Skibsfarten allerede er tilstrækkelig bebyrdet, men de Søfærende ville vistnok have det i deres Magt at kunne, foruden den directe Afgift paa Skibet, tillige vælte den Byrde, der skulde falde paa dem selv, over paa Rhederne, thi det er en antaget Sætning i Statsøconomien, som vistnok ikke vil kunne nægtes at have meget for sig, at de lavere Classer i Samsundet ere saaledes stillede, at der ikke kan afknappes dem Noget, thi de skulde have det daglige Brød; det er ikke let ved kunstige Foranstaltninger at sætte deres Indtægt ned under det Nødvendige. Hvis man altsaa formindsker Hyren, vil dette blive en indirecte Forøgelse af Rhedernes Udgifter, og det vil saaledes ialfald for en stor Deel komme til at hvile paa Skibene. Dertil kommer, at der ikke fra det øvrige Land er fremkommet noget Duffe om en sliq Foranstaltning, ja, der er end ikke fra selve Kjøbenhavn — det vil da sige fra den Klasse af Samsundet, som skal bære Byrden — fremkommet noget Duffe om at beholde Vaterkfonten; det Modsaatte har tvertimod været Tilfældet. Da Sagen senere fik den Bending, at det saae ud, som om Kjøbenhavn særlig kunde have en indirecte Fordeel af den, syntes det vel, som om Sømandsforeningen havde forandret Anskuelse, men der foreligger i alt Fald ingen Erklæring fra den i saa Henseende, og der har ikke engang været Tale om nogen Opfordring til det øvrige Land om at erklære sig derom. Der er ikke Spor af, at man har villet sætte Bedkommende udenfor Kjøbenhavn istand til at afgive Noget, der kunde kaldes en Erklæring eller en Betænkning over Sagen; der er ingen Autoritet udenfor Kjøbenhavn, der er bleven hørt om den, og jeg er ogsaa overbevist om, at Sagen ikke vilde finde Anbefaling fra Steder udenfor Kjøbenhavn. Naar man vilde indføre saadanne særlige nye Byrder for Sømandsbefolkningen, tror jeg, der er en anden Retning, hvori man kunde gjøre det, nemlig i en saadan, at de faldt tilbage paa Sømandene selv til deres egen Fordeel. Meget taler for, at man oplagde 1 a 2 pCt. af Søfolkernes Fortjeneste til deraf at oprette en Slags Livsforsikring for dem og deres

Efterladte. Det var Noget, som jeg mener meget godt kunde gaae, og hvortil der søles Træng; thi det er en bekjendt Sag, at der ikke blandt den næringsdrivende Deel af Befolkningen findes Noget, der staae saa hjælpeløse som de, der høre til Søfarten, naar Forsørgeren falder bort. Det er forresten ganske f stellig at see tilbage til, hvorledes disse Skibsafgifter i Fortiden have været ansete for bebyrdende. Det hedder saaledes i et kongeligt Rescript af 6te Mai 1834: „En af Hovedgrundene til den betænkkelige Aftagelse i Skibsfart og Handel, som bemærkes overalt i Bore Lande og isærdeleshed i Kjøbenhavn, maa upaatvivleligen søges i de uforholdsmæssigt høie Skibsafgifter, som her finde Sted fremfor i de fleste andre Lande“, og dernæst anføres der som et Exempel, at medens et Skib af en vis Størrelse i de Amerikanske Fristater betaler omtrent 60 Rd., betaler det samme Skib, naar det kommer til Kjøbenhavn omtrent 500 Rd. Heri er der ganske vist senere truffet Forandring, men det gjælder endnu, at man her i Landet har Afgifter for Skibsfarten, som ikke kjendes i andre Lande, i alt Fald ikke af den Størrelse. Naar man nu vil indføre dette System ved Vaterkfontforretningerne, tror jeg, at det ligger nærmest at sige: Lad dem, som have Nytten deraf, betale disse nye Paalæg, eller med andre Ord, lad Staten, naar den vil have flere Embedsmænd i den Retning, selv betale derfor, men lad den Deel af Befolkningen, som ikke ønsker dem, blive fri; lad Staten altsaa betale de Udgifter, som følge af Lovens Gjennemførelse. Naar man vil gjennemføre Loven, ligger det nærmest for Tanken ligesvem at paalægge de nuværende Mønstringsbestyrere i Provindserne at udføre de i Loven omtalte Forretninger for den Betaling, som de isærveien have af andre Grunde, altsaa gratis. Søfolkene ønske ganske vist ikke denne Byrde og indsee ikke Nødvendigheden af en saadan Foranstaltning. Naar man seer paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, forekommer det mig heller ikke at være let at see, hvad Grundtanken er i det Hele. Hvis man har gode Grunde til at paalægge en saadan særlig Afgift paa Skibene, hvorfor skal man da ikke